

Linus LINKEVICIUS, ambasadorul Lituaniei la Consiliul Nord-Atlantic:

SUNTEM RECUNOSCĂTORI ROMÂNIEI PENTRU MISIUNILE DE POLIȚIE AERIANĂ EXECUTATE ÎN SPAȚIUL BALTIC

În Studioul TV de la Cartierul General al NATO

O PROBĂ DE SOLIDARITATE

– **Excelența Voastră, sunteți ambasadorul Lituaniei la NATO. Care este opinia dumneavoastră despre prezența piloților din Forțele Aeriene Române în spațiul aerian baltic, unde au executat misiuni de poliție aeriană?**

– Suntem recunoscători României, cât și celorlalți aproape 20 de aliați care au luat parte la asemenea misiuni de la bun început, de când am devenit membri ai Alianței, în 2004. Este într-adevăr o probă de solidaritate, de împărțire a responsabilităților. În timpul pregătirilor pentru a deveni stat membru al NATO, am fost sfătuiți de planificatorii aliați să nu ne concentrăm eforturile pe Forțele Aeriene, ci pe Forțele Terestre, ca să putem avea mai multe resurse și să facem eforturi pentru alte operații, operații de pace, în zone ca Afganistan. Așadar, aceasta este un adevărat semnal de solidaritate. Reamintesc cu acest prilej, că și cei care facem parte din Grupul de la Vilnius, în pregătirea noastră, ca state, pentru a intra în NATO ne-am ajutat reciproc, am cooperat dând astfel o altă probă vie de solidaritate.

PARTICIPAREA LA RECONSTRUCȚIA AFGANISTANULUI

– **Litania este o voce în campania contra terorismului. În ce constă participarea țării dumneavoastră la forțele Alianței care acționează în Afganistan?**

– Eu cred că suntem chiar activi peste posibilitățile noastre. Asta pentru că noi conducem una din echipele de reconstrucție ce acționează în provincia din vestul Afganistanului. Aceasta se întinde pe un teritoriu mai mare decât Belgia și are cam același număr de locuitori ca în noua țară europeană născută: Muntenegru. Este o zonă muntoasă, uitată de autoritățile din Kabul. Așadar, aceasta este cu adevărat o provocare și ne ocupă majoritatea timpului, a atenției, deci suntem foarte dinamici. Dar nu singuri, ci împreună cu alți membri ai echipei noastre: SUA, Danemarca, Croația. Sunt fericit să semnalez că și un ofițer din Ucraina va veni în echipă. Aceasta este prima tentativă ucraineană de a face parte din ISAF. Nu am participat înainte și acum suntem mândri să spunem că Ucraina este singura țară parteneră care ia parte la o operație militară condusă de NATO. Deci participarea la această echipă de reconstrucție este o misiune importantă. Mai avem și Forțe Speciale, în partea de sud a Afganistanului, despre care știți și dumneavoastră că este destul de periculoasă și dificilă. Aceasta este descrierea participării noastre în lupta cu terorismul.

SÂRBII ȘI ALBANEZII DIN KOSOVO AU NEVOIE DE PREZENȚA NATO

– **Altă provocare pentru NATO va fi evoluția provinciei Kosovo. Cum comentați acest subiect?**

– Suntem prezenți acolo, ca și alți aliați, cu Forțe Terestre. Cred că este importantă finalizarea statutului acestei provincii. Până acum situația este destul de încordată, dar stabilă. Însă destul de curând se va deteriora și o privim ca pe o adevărată provocare. Soldații noștri sunt pe fază. Eu cred că trebuie să adunăm forțele tuturor organismelor internaționale, pentru că nu noi definitivăm etapele finale, acestea se discută la Organizația Națiunilor Unite și în alte forumuri. Dar noi suntem în teren gata să intervenim. Deci așa spune că nu noi controlăm situația, dar cred că vom fi activi și după ce se va definitiva statutul sau în orice altă situație care urmează. Am vizitat de multe ori Kosovo și ultima oară am înțeles că ambele părți conflictuale au nevoie de NATO; vorbesc despre comunitatea sârbă și despre cea albaneză. Toți, din motive diferite, ar dori ca NATO să se implice pe teren. Așadar, și acest lucru adaugă credibilitate Alianței și participării noastre în aceste zone „fierbinți” ale continentului.

AMBIȚII ȘI CONCEPTE

– **La Cartierul General al NATO se desfășoară o lungă dezbateră despre Forța de Răspuns a NATO/NRF. Care este punctul de vedere personal despre NRF?**

– Este un lucru important să ai anumite instrumente, pe scurt forțe care să acționeze în orice loc, atunci când este necesar. În special, politicienii trebuie să își potrivească nivelul de ambiție cu capacitatea de a aloca forțe operațiilor militare

Interviu realizat de colonelul dr. Ion PETRESCU

aliat. Așadar, acestea sunt lucruri de zi cu zi. Avem NRF, avem ambiții și concepte. În același timp, câteodată, întâlnim provocări pentru care trebuie să generăm forțe când este necesar. Eu cred că viitorul va depinde de cum vom fi capabili să potrivim, cum am mai zis, nivelul de ambiție cu abilitățile practice de a genera forțe, cum să ajungem mai repede la aceste proceduri. Aceasta este misiunea noastră în viitorul apropiat.

FOCALIZARE PE TRUPE DISLOCABILE

– **Apropo! Care este nivelul de ambiție al transformării forțelor armate lituaniene în raport cu procesul de transformare a NATO?**

– Aceleași reguli, provocări și criterii, așa spune. Noi am ales această cale înainte de a ne alătura Alianței, schimbând concentrarea pe forțele dislocabile și de susținere și încercând să creștem procentul de întrebuințare a trupelor proprii. Acesta este un fel de ghid pentru noi, pentru felul în care ne plănuiim și transformăm forțele lituaniene. De asemenea, să nu uităm că acest lucru este important și pentru a scurta lanțul de comandă. Ne preocupă destul de intens felul în care trebuie să asigurăm coordonarea orizontală a legăturilor între structurile militare și cele civile, pentru a nu ne dubla umii pe alții și pentru a câștiga timp în luarea unor decizii, care, câteodată, durează destul de mult, atunci când trebuie să trimitem trupe în teatrele de operații.

DIALOG CONSTRUCTIV CU RUSIA

– **Cum apreciați relația NATO – Federația Rusă?**

– Ce este mai bine? Ignorarea reciprocă sau să stai la masă și să vorbești, chiar dacă vorbitul nu rezolvă întotdeauna lucrurile? Chiar dacă nu avem totdeauna păreri comune, ceea ce nu constituie un mare secret în această relație. Este mult mai bine, decât să nu vorbești și cred că asta e singura modalitate de a reuși pe viitor. Și același lucru îl doresc, din ceea ce cunosc eu, și partenerii ruși: dezvoltarea cooperării în cadrul Consiliului NATO – Rusia. Partea bună, din punctul meu de vedere, cu experiența pe care o am, este faptul că noi nu dramatizăm când avem opinii diferite. Au fost

situații în care s-a manifestat o anumită nervozitate, atunci când s-a politizat prea mult o problemă sau alta. Acum este un nivel mai calm al dialogului. Este un semn bun pentru viitor. Vom continua un dialog constructiv cu Rusia.

UN SUMMIT ISTORIC

– **În aprilie 2008 va fi Summitul NATO la București. Probabil noi state vor fi invitate să devină membre ale Alianței. Cum vă raportați la această situație?**

– Poziția noastră este clară. Vă reamintesc că statele membre ale Grupului de la Vilnius, care au devenit parte a Alianței, au sprijinit și continuă să fie alături de țările candidate, din aceeași comunitate.

Sigur că soluția cea mai bună ar fi să fie invitate toate cele trei state dornice să devină membre ale NATO. Dar după cum se știe, toate deciziile se iau prin consens, de către toți aliații, și este devreme să afirmăm cine, când și cum vor fi invitate. Sunt însă convins că extinderea NATO va continua. Summitul viitor, de la București, va fi istoric pentru câțiva viitori aliați. Sper asta. Nu am nicio îndoială că astfel se va mări zona de stabilitate și predictibilitate a comunității euroatlantice.

ÎNTRU NATO ȘI UE

– **Cu siguranță acordati atenție Politicii Europene pentru Securitate și Apărare. Cum o vedeți din perspectiva experienței dobândite ca ambasador la NATO?**

– Din experiența mea de ambasador, dar și din aceea de fost ministru al apărării, pe durata a șapte ani și jumătate, îmi reamintesc foarte bine cum nu este deloc ușor, la nivelul practicii, să pui laolaltă toate resursele necesare. Nu este facil nici să cooperezi pe anumite probleme. Cred că mai avem de lucru în această privință. Țara mea, Lituania, dar și alte state, îndeosebi cele mici, așa preciza eu, au nevoie de cooperare, nu de duplicare a forțelor pe care le destină misiunilor internaționale. Și asta dintr-un punct de vedere practic. Nu au suficiente efective militare și resurse materiale pentru a le aloca la misiuni conduse de Alianță sau de Uniunea Europeană. Pentru noi nu este așa de important sub ce steag acționăm într-o operație militară multinațională. Esențială este prioritatea politică.

Reîntorcându-mă la problema Afganistanului, așa fi fericit dacă steagul Uniunii Europene ar flutura acolo lângă cel al NATO. Nu trebuie să focalizăm dezbaterile pe întrebarea: cui se subordonează forțele militare? Ci să punem laolaltă resursele umane și materiale, așa cum o cere situația din teren. Asta se poate face numai în teatrul de operații respectiv, nu în birourile din Bruxelles. Trebuie să vedem cum o putem face numai în teatrul de operații respectiv, nu în birourile din Bruxelles. Trebuie să vedem cum o putem face numai în teatrul de operații respectiv, nu în birourile din Bruxelles. Trebuie să vedem cum o putem face numai în teatrul de operații respectiv, nu în birourile din Bruxelles.

Dezbaterea intelectuală în birourile menționate sunt o parte a

muncii comune, dar când avem trupe în teren acestea sunt expuse unor situații periculoase reale. Trebuie să fim conștienți de asta.

INSTRUIRI COMUNE

– **Ministrii apărării din România și Lituania au discutat la București despre oportunitatea organizării de antrenamente și exerciții militare româno-lituaniene. Credeți că este o perspectivă realistă pentru viitor?**

– De ce nu? Îmi amintesc că avem o experiență a cooperării în cadrul exercițiilor cu alți aliați, de pildă cu Italia. A fost foarte interesant atât pentru italieni, cât și pentru noi, lituanieni, să ne antrenăm împreună. Am văzut logistica lor și mediul în care acționează. Sigur că nu poți înlocui experiența participării la misiuni reale cu cea dobândită în exerciții multinaționale. Dar schimbarea bruscă a mediului și plasarea ta, ca virtual combatant, într-un areal deloc cunoscut constituie o experiență excelentă. Cel puțin asta mi-au spus-o ofițerii lituanieni. Din această perspectivă, putem găsi ceva interesant cu țara dumneavoastră. Apropo, reamintindu-ne de misiunea de poliție aeriană, care sper să se repete în viitor, poate fi o bună oportunitate pentru antrenamentul piloților. Este o bună experiență de

a extinde aria cunoștințelor profesionale. Putem într-adevăr să facem multe pe probleme de interes comun.

NOI PROVOCĂRI

– **Revenind la Summitul NATO de la București, care sunt așteptările dumneavoastră privind rezultatele sale?**

– Am putea spune: iată un alt summit! Ce e nou? Dar nu mai puțin adevărat ar fi ca lărgirea dorită să întărească importanța cofuncțiilor Alianței. Pentru că știm foarte bine că apar noi provocări. Mediul politic internațional se schimbă. Riscurile sunt diferite. Amenințările asimetrice se dezvoltă și am în vedere atacurile cibernetice sau cele care vizează securitatea energetică. Iată de ce este important să preservăm cofuncțiile Alianței. Cred că acest summit va fi o bună oportunitate de a reitera pregătirea pentru a promova acțiuni comune, corespunzătoare noilor pericole.

– **Aveți un mesaj pentru opinia publică din România?**

– Facem parte din aceeași familie euroatlantică. Nu trăim așa de departe cum arată harta. Suntem mult mai apropiați. Și aici, la Bruxelles, simt asta. Împreună putem avea succesul scontat, inclusiv la summit.